

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.6.2021
C(2021) 2800 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 4.6.2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 genom fastställande av tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna och för att avgöra om den ekonomiska verksamheten inte orsakar någon betydande skada för något av de andra miljömålen

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 166 final} - {SWD(2021) 152 final} - {SWD(2021) 153 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

1.1. Allmän bakgrund och syfte

Den europeiska gröna given är en ny tillväxtstrategi som ska omvandla EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser 2050, där miljön och medborgarnas hälsa skyddas och där den ekonomiska tillväxten uppnås genom en så effektiv och hållbar användning av naturresurser som möjligt. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. För att uppnå detta måste vi omvandla klimat- och miljöutmaningar till möjligheter.

Andra EU-prioriteringar inbegriper att bygga en ekonomi för människor, stärka EU:s sociala marknadsekonomi, bidra till att göra den framtidssäkrad och se till att den erbjuder stabilitet, arbetstillfällen, tillväxt och investeringar. Dessa mål är särskilt viktiga med tanke på den socioekonomiska skada som covid-19-pandemin orsakat, liksom behovet av en hållbar, inkluderande och rättvis återhämtning. Därmed är det viktigt att ställa om till en mer hållbar ekonomisk utveckling som är rättvis och inkluderande för alla.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852¹ (*taxonomiförordningen*) föreslogs som ett led i kommissionens handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt från mars 2018, som innehöll en ambitiös och heltäckande strategi för hållbar finansiering i syfte att omdirigera kapitalflöden så att alla kan ta del av en hållbar tillväxt. Taxonomiförordningen är ett viktigt verktyg för att öka de hållbara investeringarna och därmed genomföra den europeiska gröna given som en del av EU:s svar på klimat- och miljöutmaningarna. Den tillhandahåller enhetliga kriterier för företag och investerare för ekonomiska verksamheter som kan anses vara miljömässigt hållbara (dvs. som bidrar väsentligt till EU:s miljömål, såsom begränsning av klimatförändringar, samtidigt som de inte orsakar betydande skada för andra miljömål), och syftar därmed till att öka transparensen och överensstämmelsen inom klassificeringen av sådana verksamheter och begränsa risken för grönvättning och fragmentering på berörda marknader. Investerare kan fortsätta att investera som de önskar och taxonomiförordningen ålägger inte investerarna någon skyldighet att endast investera i de ekonomiska verksamheter som uppfyller särskilda kriterier.

Den ekonomiska inverkan av covid-19-pandemin har belyst vikten av hållbar utveckling och behovet av att omdirigera kapitalflödena till hållbara projekt för att göra våra ekonomier, företag och samhällen, även våra hälso- och sjukvårdssystem, mer motståndskraftiga mot klimat- och miljörelaterade chocker och risker. På detta sätt kan den europeiska gröna given tillhandahålla en stabil och hållbar återhämtningsstrategi och EU-taxonomin kan fungera som ett instrument för att underlätta den roll som finansmarknaderna spelar när det gäller att åstadkomma en sådan återhämtning.

Genom taxonomiförordningen upprättas en ram för EU-taxonomin i form av fyra villkor som en ekonomisk verksamhet måste uppfylla för att anses vara miljömässigt hållbar. En sådan verksamhet ska

- i) bidra väsentligt till ett eller flera av de sex miljömålen i artikel 9 i taxonomiförordningen i enlighet med artiklarna 10–16 i den förordningen,

-

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

- ii) inte orsaka betydande skada för något av miljömålen i artikel 9 i taxonomiförordningen i enlighet med artikel 17 i den förordningen,
- iii) utföras i överensstämmelse med de (sociala) minimiskyddsåtgärder som fastställs i artikel 18 i taxonomiförordningen,
- iv) överensstämma med tekniska granskningskriterier som fastställs av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artiklarna 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i taxonomiförordningen. I de tekniska granskningskriterierna måste det ingå prestandakrav för alla ekonomiska verksamheter för att avgöra under vilka villkor den verksamheten i) bidrar väsentligt till ett visst miljömål och ii) inte orsakar någon betydande skada för något av de andra miljömålen.

I denna delegerade förordning anges de tekniska granskningskriterierna för att avgöra vilka specifika ekonomiska verksamheter som ska anses bidra väsentligt till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, och för att avgöra om dessa ekonomiska verksamheter orsakar någon betydande skada för något av de andra relevanta miljömålen.

I enlighet med artikel 19.5 i taxonomiförordningen ska kommissionen regelbundet se över de tekniska granskningskriterierna, åtminstone vart tredje år när det rör sig om verksamheter som betecknas som omställningsverksamheter i enlighet med artikel 10.2 och, i förekommande fall, ändra denna delegerade förordning i linje med vetenskapliga och tekniska framsteg. Dessa uppdateringar ska göras baserat på synpunkter från plattformen för hållbar finansiering och ska beakta finansmarknadens erfarenheter av kriterierna och deras inverkan på styrningen av investeringar mot miljömässig hållbara ekonomiska verksamheter.

1.2. Rättslig bakgrund

Denna delegerade förordning grundar sig på de befogenheter som tilldelas i artiklarna 10.3 och 11.3 i taxonomiförordningen. De tekniska granskningskriterierna fastställs i enlighet med kraven i artikel 19 i den förordningen.

I enlighet med artikel 31 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning kombinerar denna delegerade förordning i en enda rättsakt två inbördes relaterade befogenheter i taxonomiförordningen, nämligen artiklarna 10.3 och 11.3 om tekniska granskningskriterier för begränsning av respektive anpassning till klimatförändringar. Enligt taxonomiförordningen ska kommissionen anta delegerade akter på dessa punkter senast den 31 december 2020. Ytterligare befogenheter att anta delegerade akter i taxonomiförordningen har andra tidsfrister och kommer att följas upp i ett senare skede. Dessa ytterligare befogenheter avser de tekniska granskningskriterierna för de återstående miljömålen och upplysningar som ska lämnas av företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering i deras icke-finansiella rapporter eller konsoliderade icke-finansiella rapporter om huruvida och i vilken utsträckning deras verksamhet överensstämmer med taxonomin.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

Denna delegerade akt bygger på rekommendationerna från kommissionens tekniska expertgrupp för hållbar finansiering, som inrättades 2018 och består av olika berörda parter från den privata och den offentliga sektorn. I expertgruppens uppdrag ingick att hjälpa kommissionen att utarbeta EU-taxonomin i linje med kommissionens lagstiftningsförslag från maj 2018 och med hänsyn tagen till målen för den europeiska gröna given.

I rapporter från december 2018 och juni 2019 offentliggjorde expertgruppen två interimsversioner av sina rekommendationer. Båda rapporterna var föremål för en öppen inbjudan till återkoppling, och 257 respektive 830 svar mottogs. Under sitt uppdrag anlidade

expertgruppen också över 200 andra experter för att utarbeta rekommendationer om de tekniska gransningskriterierna för begränsning av och anpassning till klimatförändringar. I juni 2019 och i mars 2020 anordnade kommissionen också två möten med berörda parter för att samla in synpunkter på expertgruppens rapport.

Den 9 mars 2020 lade gruppen fram sin slutrapport². Medlemsstaterna gavs möjlighet att komma med synpunkter på gruppens slutliga rekommendationer vid mötet i medlemsstaternas expertgrupp i maj 2020, med observatörer från Europaparlamentet.

Kommissionen offentliggjorde den inledande konsekvensbedömningen i mars 2020 och förlängde möjligheten att lämna återkoppling till slutet av april 2020 på grund av covid-19-utbrottet. Totalt 409 svar kom in.

I enlighet med reglerna om bättre lagstiftning offentliggjordes utkastet till denna delegerade akt på portalen för bättre lagstiftning. Återkoppling kunde lämnas under fyra veckor mellan den 20 november och den 18 december 2020. Sammanlagt inkom svar med återkoppling från 46 591 berörda parter³. Utkastet till delegerad akt diskuterades också med plattformen för hållbar finansiering den 4 december 2020. Den delegerade akten lades också fram för och diskuterades med medlemsstaternas experter och observatörer från Europaparlamentet, vid flera möten i medlemsstaternas expertgrupp den 10 december 2020, den 26 januari 2021, den 26 februari 2021 och den 24 mars 2021.

Sammantaget bekräftade den omfattande återkoppling som togs emot taxonomins betydelse som ett verktyg för att rikta de finansiella flödena mot mer hållbara ekonomiska verksamheter och skynda på omställningen enligt den europeiska gröna given. Reservationer uttrycktes också i många fall, och polariseringen var stor mellan de som förespråkade mer ambitiösa kriterier och de som ville sänka ambitionsnivån. Vissa ansåg att kalibreringen av några av kriterierna för olika verksamheter inte var tillräckligt ambitiös, medan andra ansåg att en del av kriterierna var alltför ambitiösa, komplexa eller smala. Vissa parter oroades över de potentiella följderna för aktörer vars verksamheter inte skulle klassificeras som miljömässigt hållbara enligt taxomin. Många tog upp kriteriernas användbarhet och begärde tekniska förtydliganden.

Efter en noggrann granskning av den återkoppling som tagits emot har man utfört en genomgående riktad omkalibrering av vissa av kriterierna liksom andra förbättringar och ändringar i den delegerade förordningen. Det rör sig om ett antal tekniska förtydliganden och en förenkling av kriterierna, bättre överensstämmelse med befintlig sektorslagstiftning, bland annat hänvisningar till kommande översyner, och relevanta nationella krav för att spegla subsidiariteten, liksom förbättrad samstämmighet i fråga om definitionen och beskrivningen av olika verksamheter, även så kallade omställningsverksamheter och möjliggörande verksamheter.

Kriterierna för energisektorn gav upphov till flest kommentarer, följt av jordbruk och transport. Många synpunkter rörde även kriterierna för skogsbruk, tillverkning och byggnader. En fullständig sammanfattning av återkopplingen och de huvudsakliga ändringarna för olika sektorer beskrivs i bilaga 2.10 till den konsekvensbedömning som åtföljer denna delegerade förordning.

-

² Rapporten finns på https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/2003_09-sustainable-finance-teg-final-report-taxonomy_en.pdf

³ Alla synpunkter finns tillgängliga på https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12302-Climate-change-mitigation-and-adaptation-taxonomy/feedback?p_id=16015203.

Jordbruk

Det beslutades att stryka kriterierna för jordbruksverksamheter från den delegerade förordningen denna gång i väntan på att de pågående förhandlingarna om den gemensamma jordbrukspolitiken går framåt och för att uppnå större samstämmighet mellan de olika instrumenten för att uppnå miljö- och klimatambitionerna i den gröna given.

Skogsbruk

Baserat på den återkoppling som lämnats infördes ändringar för att minska komplexiteten och bördorna, framför allt för mindre skogsbruksföretag, förlänga tidsperioden för att demonstrera skogsbrukets klimatmässiga fördelar, utgå i högre grad från de befintliga hållbarhetskriterierna enligt det omarbetade direktivet om förnybar energi och för att klargöra viktiga begrepp som är avsedda att säkerställa ett betydande bidrag till miljön. Framtida utveckling av hållbarhetskriterierna för skogsbruk kommer att beaktas vid översyner av denna delegerade förordning.

Tillverkning

Återkopplingen rörde främst kriterierna för tillverkning av järn och stål, aluminium, plast, kemikalier och andra koldioxidsnåla tekniker. Efter överväganden bekräftades i synnerhet användningen av riktmärkena för EU:s utsläppshandelssystem, eftersom det saknas andra objektiva alternativ för att säkerställa miljöambitionerna. Vid framtida översyner av kriterierna kommer man att undersöka om de tekniska granskningskriterierna borde baseras på andra relevanta standarder, där livscykelutsläpp och tekniska framsteg beaktas. Anpassningar infördes, till exempel för ett bättre erkännande av andra tillverkningsprocesser och för att avgränsa särskilda verksamheter, bredda omfattningen för vissa verksamheter, t.ex. se över tröskelvärde för utsläpp från produktionen av väte och tillåta hållbara livsmedels- och fodergrödor vid tillverkningen av plast och organiska kemikalier.

Energi

Det övergripande tröskelvärde för livscykelutsläppen på 100 g CO₂e/kWh för energiverksamheter behövs, förutom när det finns tydliga bevis för att relevanta tekniker ligger långt under denna nivå. Bioenergi kallas inte längre för omställningsverksamhet och kriterierna för bioenergi anpassades efter tillämplig EU-lagstiftning medan vattenkraftskriterierna gjordes mer sammanhangsspecifika och anpassades på samma sätt efter befintlig EU-rätt.

Transporter

På grundval av den breda och skiftande återkopplingen var ändringarna till största delen tekniska. Elektrifierad utsläppsfri järnvägstransport kallas inte längre för ”omställningsverksamhet”, inkluderingen av vattenvägsinfrastruktur i bilagan om klimatanpassning breddas, kriterierna om att inte orsaka betydande skada för biologisk mångfald för sjötransportverksamheter förbättras och kriterierna för långfärdsbussar anpassades för att spegla deras roll i trafikomställningen.

Byggnader

Baserat på den återkoppling som tagits emot, framför allt om inköp och ägande av byggnader, beslutade man sig att följa expertgruppens förslag och även inkludera de byggnader som tillhör de bästa 15 procenten i fråga om energiprestanda på nationell eller regional nivå. Tekniska anpassningar infördes också, t.ex. för vattenförbrukningskriterier och energieffektivitetsutrustning i byggnader.

Övergripande fråga – användningen av kriterier för att besluta om vad som anses uppfylla taxonomikraven

En särskilt viktig fråga som togs upp i återkopplingen var hur och när ekonomiska aktörer kan betrakta sin verksamhet som förenlig med taxonomikraven. Detta har också sin grund i behovet av att klargöra hur taxonomikraven och den bredare ramen för hållbar finansiering kan göra det möjligt att finansiera omställningen av företag som befinner sig i olika utgångslägen, ett ämne som diskuteras mer i detalj i det meddelande om åtföljer den delegerade förordningen.

I artikel 8 i taxonomiförordningen krävs att företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering ska rapportera om hur och i vilken utsträckning företagets verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt de tekniska granskningskriterierna. I artikel 8.2 anges att i synnerhet icke-finansiella företag ska lämna upplysningar om den andel av deras omsättning, kapitalutgifter och rörelsekostnader som är förknippad med de verksamheter som ingår i taxonomin. I artikel 8.4 ges kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt i syfte att specificera innehållet i, presentationen av och metoden för de upplysningar som ska lämnas av icke-finansiella företag och att definiera likvärdiga och lämpliga informationskrav för finansiella företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering. I den kommande delegerade akten enligt artikel 8.4 kommer det därför att anges när och hur relevant omsättning och relevanta utgifter med koppling till de verksamheter som ingår i denna delegerade förordning anses uppfylla taxonomikraven. En översiktlig förklaring med några exempel ges nedan. Denna text rör inte de ändringar till följd av återkopplingen som gjorts av de tekniska granskningskriterierna i denna delegerade förordning.

När verksamheter uppfyller de tekniska granskningskriterierna i denna delegerade förordning bör företaget kunna räkna med att både omsättningen från dessa verksamheter liksom alla kapitalutgifter (och specifika rörelsekostnader) som rör en utvidgning av dessa verksamheter och upprätthållandet av dessa verksamheter uppfyller taxonomikraven. Därmed skulle ett företag kunna räkna med att omsättningen från försäljningen av en produkt eller tjänst som uppfyller taxonomikraven, liksom utgifter med anknytning till upprätthållande och/eller utvidgning av tjänste- eller produktionsprocessen, uppfyller taxonomikraven. För miljömålet klimatanpassning (utom för möjliggörande verksamheter) bör dock bara utgifter med koppling till att göra en verksamhet klimatresilient räknas, inte den omsättning som hör ihop med verksamheten, såvida inte den också anses vara miljömässigt hållbar på grund av dess väsentliga bidrag till något annat klimatmål. Detta beror på att det skulle vara missvisande att låta omsättningen från en hel ”anpassad” verksamhet räknas utan att inkludera några ytterligare kriterier: När väl det ”väsentliga bidraget” till anpassningen av en verksamhet görs (dvs. den har gjorts motståndskraftig mot klimatförändringar) är det i de flesta fall osannolikt att den omsättning som hör ihop med den verksamheten (som har miljömässiga fördelar eller inte) skulle räknas som grön. En tillverkningsanläggning som inte uppfyller kriterierna för väsentligt bidrag till begränsning av klimatförändringar, men som håller på att renoveras för att höja dess motståndskraft mot klimatförändringar, skulle därmed kunna räkna de utgifter som har koppling till renoweringen men inte den omsättning som har koppling till tillverkningsverksamheten, inte ens efter det att anläggningen har blivit klimatresilient.

När ett företag som bedriver en verksamhet som ännu inte uppfyller de tekniska granskningskriterierna för väsentligt bidrag upprättar en investeringsplan för att kunna uppfylla kriterierna inom en fastställd tidsperiod, skulle företaget vidare kunna räkna med att de utgifter (kapitalutgifter och relevanta rörelsekostnader) som har koppling till de förbättringar av verksamhetens miljöprestanda som anges i planen uppfyller taxonomikraven. Detta hjälper företag att på ett trovärdigt sätt kunna beskriva sina planer om att börja uppfylla

taxonomikraven för investerare och långgivare, vilket gör att det arbete som syftar till att uppgradera verksamheterna från deras nuvarande miljöprestanda till den prestandanivå som fastställs i taxonomiförordningen kan ges ett erkännande. Innan en verksamhet uppfyller kriterierna kan dock inte omsättningen från verksamheten räknas som att den uppfyller taxonomikraven. En sådan omsättning kan bara räknas när verksamheten väl uppfyller kriterierna, dvs. när planen har genomförts med goda resultat. Slutligen skulle företag som är verksamma inom sektorer som inte ingår i taxonomin även kunna rapportera att deras utgifter i samband med inköp av produkter från andra verksamheter som uppfyller taxonomikraven uppfyller dessa krav. Därmed skulle alla företag vars verksamheter inte omfattas av taxonomiförordningen kunna räkna och rapportera relevanta utgifter i samband med till exempel inköp och installation av solpaneler, energieffektiva uppvärmningssystem eller energieffektiva fönster från tillverkare som uppfyller taxonomikriterierna för dessa verksamheter, som att de uppfyller taxonomikraven.

3. KONSEKVENSBEDÖMNING

Kommissionen genomförde en proportionerlig konsekvensbedömning som låg till grund för och åtföljde den delegerade förordningen. Konsekvensbedömningen tog hänsyn till att Europaparlamentet och rådet redan har fastställt EU-taxonomin viktiga inslag i taxonomiförordningen. I förordningen anges bland annat miljömålen, begreppen ”väsentligt bidrag” och ”orsaka inte betydande skada” samt kraven för tekniska granskningskriterier. Dessa krav avgränsar kommissionens handlingsutrymme när det gäller den delegerade förordningens formulering.

I konsekvensbedömningen har det viktigaste tekniska underlaget till denna delegerade förordning, nämligen den tekniska expertgruppens förberedande arbete, grundligt gått igenom. Expertgruppens rapport presenterade en metod för att välja ut sektorer och ekonomiska verksamheter. I rapporten rekommenderades också tekniska granskningskriterier för 70 ekonomiska verksamheter som i hög grad bidrar till att begränsa klimatförändringarna och 68 ekonomiska verksamheter som i hög grad underlättar anpassningen till klimatförändringarna. Slutrapporten innehöll också detaljerade rekommendationer om användningen av Nace-koder för att klassificera ekonomisk verksamhet och en användarvägledning för företags och finansmarknadsaktörers tillämpning av EU-taxonomin.

I konsekvensbedömningen drogs slutsatsen att kommissionen generellt bör följa expertgruppens rekommendationer, men den pekade också på att denna delegerade förordning i vissa fall bör avvika från expertgruppens rapport för att vara mer i linje med taxonomiförordningens krav för tekniska granskningskriterier, särskilt i artikel 19. I konsekvensbedömningen rekommenderades att vissa ytterligare verksamheter för begränsning av och anpassning till klimatförändringar tas med, eftersom de har stor potential, samtidigt som EU-taxonomin samstämmighet bevaras. Vissa verksamheter i expertgruppens rapport, som fortfarande kräver att en komplex och djupgående teknisk bedömning slutförs, har inte tagits med i denna delegerade förordning.

Vidare belyste analysen i den åtföljande konsekvensbedömningen hur man kan fastställa vissa kriterier för definitionen av vissa verksamheters väsentliga bidrag till begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Jämfört med expertgruppens rekommendationer gjordes också vissa ändringar av kriterierna när det gäller att inte orsaka betydande skada för att säkerställa användbarhet och proportionalitet.

I konsekvensbedömningsrapporten jämfördes expertgruppens rekommendationer om tekniska granskningskriterier med de detaljerade kraven i artikel 19 i taxonomiförordningen. Särskilt kriterier som ansågs vara förenliga med EU:s lagstiftning, återspegla höga miljöambitioner,

främja lika villkor och vara lätta att använda för ekonomiska aktörer och investerare fick stöd i analysen.

EU-taxonominns effektivitet beror på hur mycket den används av marknadsaktörerna. Som en del av konsekvensbedömningen utförde kommissionen en vägledande analys av den föreslagna strategins potentiella fördelar och kostnader, som inriktades på att kalibrera de tekniska granskningskriterierna mot kraven i taxonomiförordningen. Kalibreringen kan påverka hur mycket taxonomin används genom att sträva efter robusta tekniska granskningskriterier som kan förse marknadsaktörerna med relevant information när de fattar beslut om hållbara investeringar. Den förbättrade insyn och överensstämmelse som säkerställs genom taxonomikriterierna kommer därför sannolikt att sänka kostnaderna för investerarnas identifiering, och företagets finansiering, av miljömässigt hållbara verksamheter. Miljömässiga och sociala fördelar kommer då sannolikt att uppnås genom ökade kapitalflöden till miljömässigt hållbara verksamheter, vilket bidrar till en renare, hälsosammare och mer klimatrezilient levnadsmiljö.

Den delegerade förordningen i sig leder inte till några nya direkta kostnader. Kostnader kommer dock att uppstå till följd av kraven i taxonomiförordningen, särskilt för företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering, och för finansmarknadsaktörer när de ska samla in och lämna ut taxonomiskt relevant information. Detta skulle innebära både engångskostnader och löpande kostnader för enheter som omfattas av dessa bestämmelser.

Efter ett första negativt yttrande fick konsekvensbedömningen ett positivt yttrande med reservationer när den lämnades in för andra gången till nämnden för lagstiftningskontroll.

För att ta hänsyn till nämndens två yttranden förbättrades rapporten i olika avseenden. I synnerhet förtydligades det hur man har prioriterat och inkluderat sektorer och ekonomiska verksamheter för både begränsningen av och anpassningen till klimatförändringar. Bedömningen av de tekniska granskningskriterierna mot kraven i taxonomiförordningen förbättrades och den analytiska grunden för bedömningen av de olika sätten att fastställa kriterierna utvecklades. Vidare förklarades avvikelserna från expertgruppens rekommendationer när det gäller hur de rekommenderade tekniska granskningskriterierna och efterföljande avvikelser är anpassade efter kraven i taxonomiförordningen. Beräkningarna av EU-taxonominns täckning av ekonomin beskrevs närmare i konsekvensbedömningsrapporten. I allmänhet inkluderades mer uttömmande förklaringar och exempel med avseende på tillämpningen av taxonominns kriterier. Dessutom förbättrades övervaknings- och utvärderingsramen. I synnerhet föreslogs en mekanism som skulle göra det möjligt för plattformen för hållbar finansiering att lämna teknisk och lämplig återkoppling där berörda parter uttryckt oro för potentiella oavsiktliga konsekvenser av EU-taxonomin.

4. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Befogenheten att anta delegerade akter anges i artiklarna 10.3 och 11.3 i taxonomiförordningen.

I artikel 1 fastställs de tekniska granskningskriterierna för begränsning av klimatförändringarna.

I artikel 2 fastställs de tekniska granskningskriterierna för anpassning till klimatförändringarna.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 4.6.2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 genom fastställande av tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna och för att avgöra om den ekonomiska verksamheten inte orsakar någon betydande skada för något av de andra miljömålen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088⁴, särskilt artiklarna 10.3 och 11.3, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2020/852 fastställs en allmän ram för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar i syfte att fastställa i vilken grad en investering är miljömässigt hållbar. Den förordningen ska tillämpas på åtgärder som antas av medlemsstater eller unionen i vilka det fastställs krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara, finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter och företag som omfattas av skyldigheten att offentliggöra en icke-finansiell rapport enligt artikel 19a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁵ eller en icke-finansiell rapport för koncernen enligt artikel 29a i det direktivet. Även ekonomiska aktörer eller offentliga myndigheter som inte omfattas av förordning (EU) 2020/852 får frivilligt tillämpa förordningen.
- (2) Enligt artiklarna 10.3 och 11.3 i förordning (EU) 2020/852 ska kommissionen anta delegerade akter för att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringar respektive anpassning till klimatförändringar och för att för varje relevant miljömål enligt artikel 9 i den förordningen fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida den ekonomiska verksamheten orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa.
- (3) Enligt artikel 19.1 h i förordning (EU) 2020/852 ska de tekniska granskningskriterierna ta hänsyn till den ekonomiska verksamhetens och den berörda

-

⁴ EUT L 198, 22.6.2020, s. 13.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

sektorns art och omfattning, inbegripet huruvida den ekonomiska verksamheten är en omställningsverksamhet enligt artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/852 eller en möjliggörande verksamhet enligt artikel 16 i den förordningen. För att de tekniska granskningskriterierna ska uppfylla kraven i artikel 19 i förordning (EU) 2020/852 på ett ändamålsenligt och balanserat sätt bör de fastställas som ett kvantitativt tröskelvärde eller ett minimikrav, som en relativ förbättring, som kvalitativa prestandakrav, som process- eller verksamhetsgrundade krav eller som en exakt beskrivning av den ekonomiska verksamhetens art, om den verksamheten i sig själv kan bidra väsentligt till att begränsa klimatförändringarna.

- (4) De tekniska granskningskriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet bidrar väsentligt till begränsning av klimatförändringar eller anpassning till klimatförändringar bör säkerställa att den ekonomiska verksamheten har en positiv inverkan på klimatmålet eller minskar den negativa inverkan på klimatmålet. Dessa tekniska granskningskriterier bör därför hänvisa till tröskelvärden eller prestandanivåer som den ekonomiska verksamheten bör uppnå för att anses bidra väsentligt till något av dessa klimatmål. De tekniska granskningskriterierna för att inte orsaka betydande skada bör säkerställa att den ekonomiska verksamheten inte har någon betydande negativ miljöpåverkan. Dessa tekniska granskningskriterier bör följaktligen specificera de minimikrav som den ekonomiska verksamheten måste uppfylla för att anses vara miljömässigt hållbar.
- (5) De tekniska granskningskriterierna för att fastställa huruvida en ekonomisk verksamhet bidrar väsentligt till begränsning av klimatförändringar eller anpassning till klimatförändringar och inte orsakar betydande skada för något av de andra miljömålen bör, där så är relevant, utgå från befintlig unionslagstiftning, bästa praxis, standarder och metoder, liksom från väletablerade standarder, förfaranden och metoder som har utvecklats av internationellt erkända offentliga enheter. I situationer där det objektivt sett inte finns några fungerande alternativ för ett visst politikområde skulle de tekniska granskningskriterierna även kunna utgå från väletablerade standarder som har utvecklats av internationellt erkända privata organ.
- (6) För att säkerställa lika villkor bör samma kategorier av ekonomiska verksamhet omfattas av samma tekniska granskningskriterier för varje klimatmål. Om möjligt bör därför de tekniska granskningskriterierna följa näringsgrensindelningen Nace rev. 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006⁶. För att göra det lättare för företag och finansmarknadsaktörer att identifiera relevanta ekonomiska verksamheter för vilka tekniska granskningskriterier bör fastställas, bör den specifika beskrivningen av en ekonomisk verksamhet också inkludera hänvisningar till de Nace-koder som kan förknippas med den verksamheten. Dessa hänvisningar bör betraktas som vägledande och inte väga tyngre än den specifika definition som tillhandahålls i beskrivningen av verksamheten.
- (7) De tekniska granskningskriterierna för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringar bör återspegla behovet av att undvika utsläpp av växthusgaser, att minska sådana utsläpp eller att öka upptaget av växthusgaser och långsiktig lagring av koldioxid. Det är

-

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

därför lämpligt att först inrikta sig på ekonomisk verksamhet och sektorer som potentiellt kan bidra mest till dessa mål. Valet av dessa ekonomiska verksamheter och sektorer bör bygga på deras andel av de totala växthusgasutsläppen, och på belägg för deras potential att undvika utsläpp av växthusgaser, att minska sådana utsläpp eller att bidra till upptaget av växthusgaser, eller att möjliggöra att sådana utsläpp undviks, minskas, avlägsnas eller lagras långsiktigt för annan verksamhet.

- (8) Den metod som används för att beräkna växthusgasutsläpp under hela livscykeln bör vara robust och allmänt tillämplig, och på så sätt göra det lättare att jämföra beräkningarna av växthusgasutsläpp inom och mellan sektorer. Det är därför lämpligt att begära att samma beräkningsmetod ska användas för alla verksamheter där en sådan beräkning krävs, samtidigt som man lämnar tillräckligt med flexibilitet för de enheter som tillämpar förordning (EU) 2020/852. I enlighet därmed är kommissionens rekommendation 2013/179/EU användbar för beräkningen av växthusgasutsläppen under hela livscykeln, med alternativet att använda standarderna ISO 14067 eller ISO 14064-1. Om alternativa väletablerade verktyg eller standarder lämpar sig särskilt bra för att tillhandahålla exakta och jämförbara uppgifter om beräkningen av växthusgasutsläppen under hela livscykeln för en specifik sektor, såsom verktyget G-res för vattenkraftsektorn och Etsi-standard ES 203 199 för informations- och kommunikationssektorn, är det lämpligt att inkludera sådana verktyg eller standarder som ytterligare alternativ för den sektorn.
- (9) Metoden för att beräkna växthusgasutsläppen under hela livscykeln för verksamheter inom vattenkraftsektorn bör spegla denna sektors särdrag, och inbegripa nya modelleringsmetoder, vetenskapliga rön och empiriska mätningar från vattenmagasin över hela världen. För att möjliggöra en korrekt rapportering om nettopåverkan på utsläppen av växthusgaser för vattenkraftsektorn är det därför lämpligt att tillåta användningen av verktyget G-res, som finns tillgängligt utan kostnad och har utvecklats av International Hydropower Association i samarbete med Unescos ordförande för de globala klimatförändringarna.
- (10) Metoden för att beräkna växthusgasutsläppen under hela livscykeln för verksamheter inom informations- och kommunikationssektorn bör spegla denna sektors särdrag, i synnerhet det specialiserade arbete och den vägledning som har tillhandahållits av Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi) för utförandet av livscykelanalyser inom informations- och kommunikationssektorn. Det är därför lämpligt att tillåta användningen av Etsi-standard 203 199 som en metod för korrekt beräkning av denna sektors växthusgasutsläpp.
- (11) De tekniska granskningskriterierna för vissa verksamheter utgår från mycket komplexa tekniska aspekter och bedömningen av huruvida kriterierna är uppfyllda kan kräva expertkunskap, varför investerare kan ha svårt att göra denna bedömning. För att underlätta bedömningen bör efterlevnaden av de tekniska granskningskriterierna för dessa verksamheter granskas av en oberoende tredje part.
- (12) Möjliggörande ekonomiska verksamheter enligt artikel 10.1 i) i förordning (EU) 2020/852 bidrar inte väsentligt till begränsningen av klimatförändringar genom sin egen prestanda. Men sådana verksamheter spelar en avgörande roll i utfasningen av fossila bränslen ur ekonomin, då de direkt gör det möjligt att bedriva andra verksamheter med en miljöprestanda som säkerställer låga koldioxidutsläpp. Tekniska granskningskriterier bör därför fastställas för ekonomiska verksamheter som är mycket viktiga för att målverksamheterna ska kunna bli koldioxidsnåla eller leda till minskade växthusgaser. Dessa tekniska granskningskriterier bör säkerställa att en verksamhet

som uppfyller dem respekterar skyddsåtgärderna i artikel 16 i förordning (EU) 2020/852, framför allt att verksamheten inte leder till en inlåsning av tillgångar och att den har en väsentlig positiv miljöpåverkan.

- (13) De ekonomiska omställningsverksamheter som avses i artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/852 kan ännu inte ersättas av några tekniskt och ekonomiskt genomförbara koldioxidsnåla alternativ, men de stöder omställningen till en klimatneutral ekonomi. Dessa verksamheter kan spela en avgörande roll i begränsningen av klimatförändringar genom att väsentligt minska sina i nuläget stora koldioxidavtryck, även genom att hjälpa till att fasa ut beroendet av fossila bränslen. Tekniska granskningskriterier bör därför fastställas för sådana ekonomiska verksamheter, för vilka det ännu inte finns några lönsamma lösningar med koldioxidutsläpp nära noll, eller för vilka sådana lösningar finns men ännu inte kan användas i större skala, som har den största potentialen att uppnå betydande växthusgasminskningar. Dessa tekniska granskningskriterier bör säkerställa att en verksamhet som uppfyller dem respekterar skyddsåtgärderna i artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/852, framför allt att verksamheten har sådana växthusgasutsläpp som motsvarar bästa prestanda inom sektorn eller industrin, inte hindrar utvecklingen och användningen av koldioxidsnåla alternativ och inte leder till en inlåsning av tillgångar.
- (14) Med tanke på de pågående förhandlingarna om den gemensamma jordbrukspolitiken, och för att förbättra överensstämmelsen mellan de olika instrumenten för att uppnå miljö- och klimatambitionerna i den gröna given, bör de tekniska granskningskriterierna för jordbruket fastställas i ett senare skede.
- (15) Skogarna utsätts för allt större tryck till följd av klimatförändringarna, och detta förstärker andra viktiga drivkrafter som leder till påfrestningar, till exempel skadedjur, sjukdomar, extrema väderförhållanden och skogsbränder. Andra påfrestningar beror på utflyttning från landsbygden, bristande förvaltning och fragmentering på grund av förändrad markanvändning, skogsbrukets ökade intensitet på grund av ökad efterfrågan på trä, skogsprodukter och energi, infrastrukturutveckling, urbanisering och markexploatering. Samtidigt är skogarna avgörande för att uppnå unionens mål att vända förlusten av biologisk mångfald och öka ambitionerna när det gäller begränsning av och anpassning till klimatförändringar och när det gäller att minska och begränsa katastrofrisker, särskilt på grund av översvämningar, torka eller okontrollerade skogsbränder, och främja en cirkulär bioekonomi. För att uppnå klimatneutralitet och en sund miljö måste skogsområdenas kvalitet och kvantitet förbättras, eftersom de är den största kolsänkan inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF). Skogsrelaterad verksamhet kan bidra till att begränsa klimatförändringen genom att öka nettoupptaget av koldioxid, genom att bevara kollagren och genom att tillhandahålla material och förnybar energi, samtidigt som sidovinster skapas för anpassningen till klimatförändringar, den biologiska mångfalden, den cirkulära ekonomin, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser samt förebyggande och begränsning av föroreningar. Tekniska granskningskriterier bör därför fastställas för beskogning, återställande av skogar, skogsbruk och skogsbevarande verksamhet. Dessa tekniska granskningskriterier bör vara helt i linje med unionens mål för anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald och den cirkulära ekonomin.
- (16) För att mäta hur minskningarna av växthusgasutsläppen och kollagren i skogsekosystemen utvecklas bör skogsägare utföra en klimatnyttoanalys, För att spegla proportionaliteten och minimera den administrativa bördan för framför allt småskaliga skogsägare bör skogsföretag med mindre än 13 hektar inte behöva utföra

en klimatnyttoanalys. För att sänka de administrativa kostnaderna ännu mer bör mindre skogsägare få utföra en gruppbedömning tillsammans med andra företag vart tionde år för att certifiera sina beräkningar. Lämpliga kostnadsfria verktyg, såsom det verktyg som tillhandahålls av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), baserat på uppgifter från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC)⁷, finns tillgängliga för att göra kostnadsuppskattningar och minimera kostnaderna och bördorna för småskaliga skogsbrukare. Verktyget kan särskilt anpassas efter olika analysnivåer, med specifika värden och detaljerade beräkningar för stora företag samt standardvärden och förenklade beräkningar för mindre ägare.

- (17) Som uppföljning till kommissionens meddelanden av den 11 december 2019 *Den europeiska gröna given*⁸, av den 20 maj 2020 *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030*⁹, och av den 17 september 2020 *Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*¹⁰, i linje med unionens större ambitioner för biologisk mångfald och klimatneutralitet, med kommissionens meddelande av den 24 februari 2021 *Att bygga upp ett klimateresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning*¹¹, och med den nya skogsstrategi som planeras för 2021, bör de tekniska granskningskriterierna för skogsrelaterad verksamhet kompletteras, ses över och vid behov revideras vid tidpunkten för antagandet av den delegerade akt som avses i artikel 15.2 i förordning 2020/852. Dessa tekniska granskningskriterier bör ses över för att ta bättre hänsyn till metoder som inte skadar den biologiska mångfalden och som håller på att utvecklas, såsom naturnära skogsbruk.
- (18) Med tanke på våtmarkernas betydelse för att minska utsläppen av växthusgaser och för att stärka kolsänkor i mark kan återställandet av sådana marker avsevärt bidra till att begränsa klimatförändringarna. Återställandet av våtmarker kan också främja anpassningen till klimatförändringar, bland annat genom att buffra klimatförändringarnas effekter och bidra till att vända förlusten av biologisk mångfald och bevara vattenmängden och vattenkvaliteten. För att säkerställa samstämmighet med den europeiska gröna given, med meddelandet *Höjning av Europas klimatambition för 2030* och med EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030, bör de tekniska granskningskriterierna också omfatta återställande av våtmarker.
- (19) Tillverkningssektorn står för ungefär 21 % av de direkta växthusgasutsläppen i unionen¹². Det är den tredje största källan till dessa utsläpp i unionen och kan därför

-

⁷ Verktyget EX-Ante Carbon-balance Tool (EX-ACT) (version av den [dag för antagandet]: <http://www.fao.org/in-action/epic/ex-act-tool/suite-of-tools/ex-act/en/>).

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020) 380 final).

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare* (COM(2020) 562 final).

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Att bygga upp ett klimateresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning* (COM(2021) 82 final).

¹² Utsläppsandelarna per sektor representerar direkta utsläpp och är baserade på uppgifter från Eurostat från 2018 och 2019 (Nace nivå 2), förutom för byggsektorn som inte har något tilldelad Nace-kod och vars utsläpp därför beaktas över flera sektorer (version av den [datum för antagandet]:

vara avgörande för att begränsa klimatförändringarna. Samtidigt kan tillverkningssektorn också vara viktig för att undvika växthusgasutsläpp och möjliggöra minskningar inom andra sektorer av ekonomin genom att framställa de produkter och den teknik som dessa andra sektorer behöver för att bli eller förbli koldioxidsnåla. De tekniska granskningskriterierna för tillverkningssektorn bör därför fastställas både för tillverkningsverksamhet som ger upphov till de största växthusgasutsläppen och för tillverkning av koldioxidsnåla produkter och tekniker.

- (20) Tillverkningsverksamheter utan tekniskt och ekonomiskt genomförbara koldioxidsnåla alternativ, men som främjar omställningen till en klimatneutral ekonomi bör betraktas som ekonomiska omställningsverksamheter i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/852. För att främja minskningen av växthusgasutsläppen bör tröskelvärdena för dessa verksamheters tekniska granskningskriterier fastställas till en nivå som endast kommer att kunna uppnås av dem som har de bästa resultaten inom varje sektor, i de flesta fall baserat på växthusgasutsläpp per producerad enhet.
- (21) För att säkerställa att tillverkningsrelaterade omställningsverksamheter i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/852 fortsätter att följa en trovärdig bana mot utfasning av fossila bränslen och i enlighet med artikel 19.5 i den förordningen bör de tekniska granskningskriterierna för dessa ekonomiska verksamheter ses över åtminstone vart tredje år. Översynen bör inkludera en analys av huruvida de tekniska granskningskriterierna baseras på de mest relevanta standarderna och huruvida livscykelutsläppen från dess verksamheter beaktas i tillräcklig utsträckning. Översynen bör också bedöma den potentiella användningen av lagrad koldioxid, mot bakgrund av den tekniska utvecklingen. För tillverkningen av järn och stål bör nya uppgifter och belägg från pilotprocesser för koldioxidsnål stålproduktion med väte beaktas ytterligare, och användningen av EU:s utsläppshandelssystem och av andra möjliga riktmärken i de tekniska granskningskriterierna bör bedömas ytterligare.
- (22) När det gäller tillverkningsverksamhet som anses vara möjliggörande verksamhet enligt vad som avses i artikel 10.1 i i förordning (EU) 2020/852 bör de tekniska granskningskriterierna i första hand baseras på de tillverkade produkternas art, i förekommande fall kombinerat med ytterligare kvantitativa tröskelvärden för att säkerställa att dessa produkter kan bidra väsentligt till att växthusgasutsläppen inom andra sektorer undviks eller minskas. För att återspegla att man prioriterar verksamheter som har störst potential att undvika utsläpp av växthusgaser, att minska sådana utsläpp eller att öka upptaget av växthusgaser och långsiktig lagring av koldioxid, bör den möjliggörande tillverkningsverksamheten inriktas på tillverkning av produkter som är nödvändiga för dessa ekonomiska verksamheter.
- (23) Tillverkningen av elektrisk utrustning för el spelar en viktig roll för uppgradering, användning och compensation för fluktuationer i den el som tillhandahålls av förnybara energikällor i unionens elnät, laddning av utsläppsfria fordon och användning av smarta, gröna hustillämpningar. Samtidigt kan tillverkningen av elektrisk utrustning för el göra det möjligt att utveckla konceptet smarta hus, i syfte att förbättra användningen av förnybara energikällor och en god förvaltning av utrustning i hemmet. Det kan därför bli nödvändigt att komplettera de tekniska granskningskriterierna inom tillverkningssektorn och att bedöma potentialen hos

https://ec.europa.eu/info/news/new-rules-greener-and-smarter-buildings-will-increase-quality-life-all-europeans-2019-apr-15_e_sv.

tillverkningen av elektrisk utrustning att lämna ett väsentligt bidrag till begränsningen av klimatförändringar och klimatanpassningen.

- (24) Energieffektivitetsåtgärder och andra åtgärder för begränsning av klimatförändringar, såsom användningen av anläggningsspecifik teknik med förnybara energikällor, och befintliga moderna tekniker, kan leda till väsentliga minskningar av växthusgasutsläppen inom tillverkningssektorn. Sådana åtgärder kan därför vara viktiga för att hjälpa ekonomiska verksamheter inom tillverkningssektorn för vilken tekniska granskningskriterier bör fastställas, så att de kan uppnå sina respektive prestandastandarder och tröskelvärden för väsentliga bidrag till begränsningen av klimatförändringar.
- (25) Energisektorn står för ungefär 22 % av de direkta växthusgasutsläppen i unionen och för ungefär 75 % av dessa utsläpp när man beaktar energiförbrukningen inom andra sektorer. Den spelar därmed en viktig roll för begränsningen av klimatförändringarna. Energisektorn har en betydande potential att minska utsläppen av växthusgaser, och flera verksamheter inom denna sektor fungerar som en möjliggörande verksamhet som underlättar energisektorns omställning till förnybar eller koldioxidsnål elektricitet eller värme. Det är därför lämpligt att fastställa tekniska granskningskriterier för en lång rad verksamheter med anknytning till energiförsörjningskedjan, från el- eller värmeproduktion från olika källor, via överförings- och distributionsnät till lagring, samt värmepumpar och produktion av biogas och biodrivmedel.
- (26) De tekniska granskningskriterierna för att avgöra huruvida el- eller värmeproduktion, inbegripet kraftvärmeproduktion, väsentligt bidrar till begränsningen av klimatförändringarna bör säkerställa att utsläppen av växthusgaser minskas eller undviks. Tekniska granskningskriterier baserade på växthusgasutsläpp bör leda vägen till utfasning av fossila bränslen för dessa verksamheter. De tekniska granskningskriterierna för möjliggörande verksamheter som underlättar långsiktig utfasning av fossila bränslen bör främst baseras på verksamhetens art eller på bästa tillgängliga teknik.
- (27) I förordning (EU) 2020/852 erkänns vikten av klimatneutral energi och det fastställs att kommissionen ska bedöma alla relevanta befintliga teknikers potentiella bidrag och genomförbarhet. När det gäller kärnenergi pågår fortfarande denna bedömning och så snart den särskilda processen är slutförd kommer kommissionen att följa upp resultaten inom ramen för denna förordning.
- (28) De rättsliga avgränsningarna för övergångsverksamheter som fastställs i artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/852 sätter gränserna för växthusgasintensiva verksamheter med stor potential för utsläppsminskningar. Sådana övergångsverksamheter bör bidra väsentligt till att begränsa klimatförändringarna där det inte finns något tekniskt och ekonomiskt genomförbart koldioxidsnålt alternativ, förutsatt att de är förenliga med en bana för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå, återspeglar bästa prestanda, inte hindrar utvecklingen och användningen av koldioxidsnåla alternativ och inte leder till inlåsning av koldioxidintensiva tillgångar. I artikel 19 i samma förordning föreskrivs dessutom särskilt att de tekniska granskningskriterierna ska vara baserade på entydiga vetenskapliga bevis. Om naturgasverksamhet uppfyller dessa krav kommer den att ingå i en framtida delegerad akt. För dessa verksamheter kommer de tekniska granskningskriterierna för bedömningen av väsentligt bidrag till begränsning av klimatförändringar och av att inte orsaka betydande skada för andra miljömål att specificeras i den framtida delegerade akten. Verksamheter som inte uppfyller dessa krav kan inte godkännas

enligt förordning (EU) 2020/852. För att erkänna naturgasens roll som en viktig teknik för att minska utsläppen av växthusgaser kommer kommissionen att överväga särskild lagstiftning för att säkerställa att verksamheter som bidrar till utsläppsminskningar inte står utan lämplig finansiering.

- (29) De tekniska granskningskriterierna för el- eller värmeproduktion samt för överförings- och distributionsnät bör säkerställa samstämmighet med kommissionens meddelande av den 14 oktober 2020 om en EU-strategi för att minska metanutsläppen¹³. Det kan därför vara nödvändigt att se över, komplettera och vid behov revidera dessa tekniska granskningskriterier för att återspegla framtida mått och krav som fastställts som uppföljning av den strategin.
- (30) De tekniska granskningskriterierna för produktion av värme, kyla och el från bioenergi och produktion av biodrivmedel och biogas för transport bör överensstämma med den övergripande hållbarhetsramen för dessa sektorer i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001¹⁴, med krav för hållbar skörd, koldioxidredovisning och minskade växthusgasutsläpp.
- (31) Som en uppföljning till den europeiska gröna given, förslaget om den europeiska klimatlagen¹⁵ och EU:s strategi för biologisk mångfald 2030, och i enlighet med unionens ambitioner för biologisk mångfald och klimatneutralitet, bör de tekniska granskningskriterierna för bioenergiverksamhet kompletteras, ses över och vid behov revideras för att ta hänsyn till den senaste faktabasen och politiska utvecklingen i samband med antagandet av den delegerade akt som avses i artikel 15.2 i förordning 2020/852 och med hänsyn tagen till relevant unionsrätt, inklusive direktiv (EU) 2018/2001 och de framtida översynerna av detta.
- (32) Växthusgasutsläppen från vatten-, avlopps-, avfalls- och saneringssektorn i unionen är relativt små. Denna sektor har dock stor potential att bidra till minskade utsläpp av växthusgaser inom andra sektorer, särskilt genom att tillhandahålla sekundära råvaror som ersätter nya råvaror, genom att ersätta fossilbaserade produkter, gödselmedel och energi och genom att transportera och permanent lagra avskild koldioxid. Dessutom är verksamhet som omfattar anaerob nedbrytning samt kompostering av separat insamlat biologiskt avfall, vilket undviker deponering av biologiskt avfall, särskilt viktig för att minska metanutsläppen. I de tekniska granskningskriterierna för avfallsverksamhet bör det därför erkännas att dessa verksamheter bidrar väsentligt till att begränsa klimatförändringarna, förutsatt att dessa verksamheter tillämpar viss bästa praxis för den sektorn. Dessa tekniska granskningskriterier bör också säkerställa att avfallshanteringsalternativen överensstämmer med högre nivåer i avfallshierarkin. De tekniska granskningskriterierna bör erkänna att sådana verksamheter där man bearbetar en enhetligt fastställd minimiandel separat insamlat och sorterat icke-farligt avfall till sekundära råmaterial väsentligt bidrar till att begränsa klimatförändringarna. Det är i nuläget dock inte möjligt för tekniska granskningskriterier som är baserade på ett enhetligt fastställt mål för upparbetning av avfall att till fullo ta upp

-

¹³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: om en EU-strategi för att minska metanutsläppen (COM(2020) 663 final).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

¹⁵ Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (Europeisk klimatlag) (COM(2020) 563 final).

klimatbegränsningspotentialen hos individuella materialströmmar. Det kan därför vara nödvändigt att ytterligare bedöma och se över dessa tekniska granskningskriterier. Det enhetligt fastställda målet bör inte påverka de avfallshanteringsmål som riktar sig mot medlemsstaterna i unionens avfallslagstiftning. För verksamheter som rör vatteninsamling, vattenrening och vattenförsörjning liksom centraliserade avloppsreningssystem bör dessa tekniska granskningskriterier ta hänsyn till mål för förbättring av absolut prestanda och relativ prestanda i förhållande till energiförbrukningen samt alternativa mått, i förekommande fall, såsom läckagenivåer i vattenförsörjningssystem.

- (33) Transporterna förbrukar en tredjedel av all energi i unionen och svarar för ungefär 23 % av unionens totala direkta växthusgasutsläpp. Att minska koldioxidutsläppen från fordonsparken och infrastrukturen kan därför vara avgörande för att begränsa klimatförändringarna. De tekniska granskningskriterierna för transportsektorn bör inriktas på att minska de viktigaste utsläppskällorna från den sektorn, samtidigt som man tar hänsyn till behovet av transportsätt med lägre utsläpp för person- och varutransporter och av en infrastruktur som möjliggör ren mobilitet. De tekniska granskningskriterierna för transportsektorn bör därför inriktas på prestanda inom ett och samma transportsätt, samtidigt som man tar hänsyn till detta transportsätts prestanda jämfört med andra transportsätt.
- (34) Med tanke på sjöfartens och luftfartens potential att minska sina utsläpp av växthusgaser och därmed bidra till en miljöanpassning av transportsektorn är dessa transportsätt viktiga för omställningen till en koldioxidsnål ekonomi. Enligt kommissionens meddelande av den 9 december 2020 *Strategi för hållbar och smart mobilitet – att sätta EU-transporterna på rätt spår för framtiden*¹⁶, förväntas utsläppsfria fartyg kunna släppas ut på marknaden senast 2030. Enligt den strategin förväntas utsläppsfria luftfartyg kunna släppas ut på marknaden senast 2035 för korta distanser, medan utfasningen av fossila bränslen förväntas baseras på förnybara och koldioxidsnåla bränslen för längre distanser. Separata undersökningar har också utförts om kriterier för hållbar finansiering för dessa sektorer. Sjöfart bör därför betraktas som en omställningsverksamhet i den mening som avses i artikel 10.2 i förordning (EU) 2020/852. Sjöfart är ett av de minst koldioxidintensiva godstransportsätten. För att säkerställa att sjöfarten behandlas på samma sätt som andra transportsätt bör tekniska granskningskriterier för sjötransporter fastställas och vara tillämpliga fram till slutet av 2025. Sjötransporter kommer dock att behöva bedömas närmare och, i förekommande fall, behöver tekniska granskningskriterier för sjötransporter som är tillämpliga efter 2026 fastställas. Det kommer också att bli nödvändigt att utföra en närmare bedömning av luftfarten och att, i förekommande fall, fastställa relevanta tekniska granskningskriterier. Dessutom bör tekniska granskningskriterier fastställas för koldioxidsnål transportinfrastruktur för vissa transportsätt. Mot bakgrund av transportinfrastrukturens potential att bidra till trafikomställningen kommer man att behöva bedöma och om lämpligt fastställa relevanta tekniska granskningskriterier för övergripande infrastruktur som är viktig för koldioxidsnåla transportsätt, framför allt inre vattenvägar. Beroende på resultatet av den tekniska bedömningen bör relevanta tekniska granskningskriterier också fastställas för de ekonomiska verksamheter som

¹⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Strategi för hållbar och smart mobilitet – att sätta EU-transporterna på rätt spår för framtiden* (COM(2020) 789 final).

avses i detta skäl i samband med antagandet av den delegerade akt som avses i artiklarna 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 i förordning (EU) 2020/852.

- (35) För att säkerställa att transportverksamheter som anses vara hållbara inte främjar användningen av fossila bränslen bör de tekniska granskningskriterierna för de relevanta verksamheterna inte inbegripa tillgångar, transaktioner och infrastruktur som används för att transportera fossila bränslen. Vid tillämpningen av detta kriterium är det nödvändigt att erkänna att det finns många användningsområden, olika ägare, användningsformer och bränsleblandningar, i linje med relevant befintlig marknadspraxis. Plattformen för hållbar finansiering bör bedöma om detta kriterium användbart inom ramen för sitt uppdrag.
- (36) Byggnader i alla sektorer i unionen står för 40 % av energiförbrukningen och 36 % av koldioxidutsläppen. Byggnader kan därför spela en viktig roll i begränsningen av klimatförändringarna. Tekniska granskningskriterier bör därför fastställas för uppförande av nya byggnader, renovering av byggnader, installation av energieffektiv utrustning, förnybar energi på plats, tillhandahållande av energitjänster samt förvärv och ägande av byggnader. Dessa tekniska granskningskriterier bör baseras på den potentiella effekten av dessa verksamheter, på byggnaders energiprestanda och på därmed sammanhängande utsläpp av växthusgaser och inbyggd koldioxid. För nya byggnader kan man behöva se över de tekniska granskningskriterierna för att se till att de fortfarande är i linje med unionens klimat- och energimål.
- (37) Uppförande av en tillgång eller anläggning som är en väsentlig del av en verksamhet för vilken det bör fastställas tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor verksamheten ska anses bidra väsentligt till begränsningen av klimatförändringar, kan utgöra en viktig förutsättning för den ekonomiska verksamheten. Uppförande av sådana tillgångar eller anläggningar bör därför tas med som en del av den verksamhet som detta uppförande har koppling till, särskilt för verksamhet inom energisektorn, vatten-, avlopps-, avfalls- och saneringssektorn samt transportsektorn.
- (38) Informations- och kommunikationssektorn är en ständigt växande sektor som står för en ökande andel av växthusgasutsläppen. Samtidigt kan informations- och kommunikationstekniken bidra till att begränsa klimatförändringarna och minska utsläppen av växthusgaser inom andra sektorer, exempelvis genom att underlätta beslut som möjliggör minskade utsläpp av växthusgaser. Tekniska granskningskriterier bör därför fastställas för databehandlings- och värdtjänstverksamhet som släpper ut stora mängder växthusgaser och för datadrivna lösningar som möjliggör minskade växthusgasutsläpp inom andra sektorer. De tekniska granskningskriterierna för dessa verksamheter bör baseras på bästa praxis och standarder inom den sektorn. De kan behöva ses över och uppdateras i framtiden med tanke på att växthusgasutsläppen kan minskas tack vare de informations- och kommunikationstekniska maskinvarulösningarnas ökade hållbarhet och att digital teknik kan användas direkt inom varje sektor för att möjliggöra minskade utsläpp av växthusgaser. Dessutom förbrukar användningen och driften av elektroniska kommunikationsnät betydande mängder energi och kan bidra till väsentliga minskningar av växthusgasutsläppen. Det kan därför vara nödvändigt att bedöma de verksamheterna och att fastställa relevanta tekniska granskningskriterier, där så är lämpligt.
- (39) Dessutom kan informations- och kommunikationslösningar som är centrala för de ekonomiska verksamheter för vilka det bör fastställas tekniska granskningskriterier för

väsentliga bidrag till begränsningen av klimatförändringar för deras egen respektive prestanda också vara av särskild betydelse för att hjälpa dessa verksamheter att uppnå de standarder och tröskelvärden som fastställts enligt dessa kriterier.

- (40) Forskning, utveckling och innovation kan göra det möjligt för andra sektorer att uppnå sina respektive mål för begränsning av klimatförändringar. De tekniska granskningskriterierna för forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet bör därför inriktas på lösningarnas, processernas, teknikens och övriga produkters möjligheter att minska utsläppen av växthusgaser. Forskning inom möjliggörande verksamheter enligt artikel 10.1 i) i förordning EU 2020/852 kan också spela en viktig roll för att göra det möjligt för dessa ekonomiska verksamheter och deras målverksamheter att minska deras växthusgasutsläpp väsentligt eller förbättra deras tekniska och ekonomiska genomförbarhet och i slutändan främja en uppskalning av dessa. Forskning kan också spela en viktig roll för en fortsatt utfasning av fossila bränslen ur de omställningsverksamheter som avses i artikel 10.2 i förordning EU 2020/852 genom att göra det möjligt för dessa verksamheter att bedrivs med betydligt lägre nivåer av växthusgasutsläpp jämfört med de tröskelvärden som specificeras i de tekniska granskningskriterierna för väsentliga bidrag till begränsningen av klimatförändringar från dessa verksamheter.
- (41) Dessutom kan forskning, utveckling och innovation som är nödvändig för de ekonomiska verksamheter för vilka det bör fastställas tekniska granskningskriterier för väsentliga bidrag till begränsningen av klimatförändringar för deras egen respektive prestanda också vara av särskild betydelse för att hjälpa dessa verksamheter att uppnå de standarder och tröskelvärden som fastställts enligt dessa kriterier.
- (42) De tekniska granskningskriterierna för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringar bör återspegla det faktum att klimatförändringarna sannolikt kommer att påverka alla ekonomiska sektorer. Därför kommer alla sektorer att behöva anpassa sig till de negativa följderna av det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet. Det måste dock säkerställas att en ekonomisk verksamhet som bidrar väsentligt till anpassningen till klimatförändringar inte heller orsakar betydande skada för något av de andra miljömålen enligt artikel 9 i förordning (EU) 2020/852. Det är därför lämpligt att först fastställa tekniska granskningskriterier för anpassning till klimatförändringar för de sektorer och ekonomiska verksamheter som omfattas av de tekniska granskningskriterierna för begränsning av klimatförändringar, inbegripet relevanta kriterier för att inte orsaka betydande skada för miljömålen. Beskrivningen av de ekonomiska verksamheter som anses bidra väsentligt till klimatanpassningen bör motsvara den omfattning av verksamheter för vilka det var möjligt att fastställa lämpliga kriterier för att inte orsaka betydande skada. Mot bakgrund av behovet av att öka ekonomins övergripande klimatesiliens bör tekniska granskningskriterier, inklusive relevanta kriterier om att inte orsaka betydande skada, utvecklas i framtiden för fler ekonomiska verksamheter.
- (43) De tekniska granskningskriterierna bör säkerställa att den bredaste möjliga uppsättningen kritiska infrastrukturer, vilket framför allt inbegriper energiöverföring eller energilagringsinfrastruktur, eller transportinfrastruktur, anpassas efter det nuvarande klimatets och det förväntade framtida klimatets negativa inverkan, för att på så sätt förhindra allvarliga negativa konsekvenser för medborgarnas hälsa, säkerhet, ekonomiska välmående eller medlemsstaternas offentliga förvaltning. Det kan emellertid bli nödvändigt att se över dessa tekniska granskningskriterier för att ta

bättre hänsyn till särdragen hos den infrastruktur som används som skydd mot översvämningar.

- (44) Dessutom bör tekniska granskningskriterier fastställas för utbildning, folkhälsa, socialt arbete, konst, underhållning och rekreation. Dessa verksamheter tillhandahåller viktiga tjänster och lösningar för att öka den kollektiva motståndskraften i hela samhället och kan öka klimatkunskapen och medvetenheten.
- (45) De tekniska granskningskriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet bidrar väsentligt till anpassningen till klimatförändringarna i enlighet med artikel 11.1 a i förordning (EU) 2020/852 bör syfta till att öka de ekonomiska verksamheternas motståndskraft mot identifierade klimatrisker som är av avgörande betydelse för dessa verksamheter. De tekniska granskningskriterierna bör kräva att de berörda ekonomiska aktörerna genomför en klimatriskbedömning och genomför anpassningslösningar som minskar de viktigaste risker som identifierats i bedömningen. De tekniska granskningskriterierna bör också ta hänsyn till anpassningsbehovens och anpassningslösningarnas plats- och sammanhangsspecifika karaktär. Dessutom bör de tekniska granskningskriterierna säkerställa miljö- och klimatmålen integritet och bör inte vara oproportionerligt normativa när det gäller vilken typ av lösningar som genomförs. Dessa tekniska granskningskriterier bör ta hänsyn till behovet av att förebygga klimat- och väderrelaterade katastrofer och hantera risken för sådana katastrofer samt säkerställa den kritiska infrastrukturens motståndskraft, i enlighet med tillämplig unionslagstiftning om bedömning av risken för och begränsning av effekterna av sådana katastrofer.
- (46) De tekniska granskningskriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet anses bidra väsentligt till klimatanpassningen genom att tillhandahålla anpassningslösningar i enlighet med artikel 11.1 b i förordning (EU) 2020/852 bör fastställas för tekniska verksamheter och teknisk konsultverksamhet för klimatanpassning, forskning, utveckling och innovation, skadeförsäkring som består av försäkringsverksamhet för klimatrelaterade faror, liksom återförsäkring. Dessa verksamheter har potential att tillhandahålla anpassningslösningar som bidrar väsentligt till att förebygga eller minska risken för de negativa konsekvenserna av det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet för människor, natur eller tillgångar utan att risken för negativa konsekvenser ökar.
- (47) De tekniska granskningskriterierna bör erkänna att vissa ekonomiska verksamheter kan bidra väsentligt till klimatanpassningen genom att tillhandahålla anpassningslösningar i enlighet med artikel 11.1 b i förordning (EU) 2020/852, eller genom att inkludera anpassningslösningar i enlighet med artikel 11.1 a i den förordningen. De tekniska granskningskriterierna för skogsbruksverksamhet, liksom för verksamhet som omfattar återställande av våtmarker, planering och sändning av program, utbildning, konst och underhållning, bör erkänna denna möjlighet. Även om de bör anpassas till de negativa konsekvenserna av det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet har också dessa verksamheter potential att tillhandahålla anpassningslösningar som bidrar väsentligt till att förebygga eller minska risken för dessa negativa konsekvenser för människor, natur eller tillgångar.
- (48) De tekniska granskningskriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet väsentligt bidrar till klimatanpassningen bör säkerställa att den ekonomiska verksamheten görs klimatresilient eller tillhandahåller lösningar så att andra verksamheter kan bli klimatresilienta. Om en ekonomisk verksamhet görs klimatresilient står genomförandet av fysiska och icke-fysiska lösningar som avsevärt

minskar de största fysiska klimatriskerna som är centrala för den verksamheten, denna verksamhets väsentliga bidrag till klimatanpassningen. Det är därför lämpligt att endast kapitalutgifter som uppstår för alla steg som är nödvändiga för att göra verksamheten klimatresilient betraktas som den kapitalutgifts- och rörelsekostnadsandel som har koppling till tillgångar eller processer som hör ihop med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara, och att omsättning från den ekonomiska verksamhet vars motståndskraft har säkerställts inte räknas som att den härrör från produkter eller tjänster som hör ihop med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara. När kärnverksamheten för en ekonomisk verksamhet som möjliggör anpassning i enlighet med artikel 11.1 b i förordning (EU) 2020/852 består i att tillhandahålla tekniker, produkter, tjänster, information eller metoder som har som mål att öka motståndskraften mot fysiska klimatrisker som riskerar att drabba andra människor, natur, kulturarv, tillgångar eller andra ekonomiska verksamheter bör, utöver kapitalutgifterna, den omsättning som härrör från produkter eller tjänster som hör ihop med dessa ekonomiska verksamheter betraktas som en omsättningsandel som härrör från produkter eller tjänster som hör ihop med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara.

- (49) De tekniska granskningskriterierna för att avgöra huruvida de ekonomiska verksamheter som bidrar väsentligt till begränsning av klimatförändringar eller anpassning till klimatförändringar inte orsakar betydande skada för något av de andra miljömålen bör syfta till att säkerställa att bidraget till ett av miljömålen inte görs på bekostnad av andra miljömål. Kriterierna för att inte orsaka betydande skada spelar därför en viktig roll för att säkerställa miljöintegriteten hos klassifikationen av miljömässigt hållbara verksamheter. Kriterierna för att inte orsaka betydande skada för ett visst miljömål bör specificeras för de verksamheter som kan orsaka betydande skada för det målet. Kriterierna för att inte orsaka betydande skada bör ta hänsyn till och utgå från de relevanta kraven i befintlig unionsrätt.
- (50) Tekniska granskningskriterier för att säkerställa att verksamheter som avsevärt bidrar till anpassningen till klimatförändringarna inte orsakar betydande skada för begränsningen av klimatförändringarna bör fastställas för de verksamheter som kan ge upphov till betydande utsläpp av växthusgaser, samtidigt som de kan bidra väsentligt till anpassningen till klimatförändringarna.
- (51) Klimatförändringarna kommer sannolikt att påverka alla sektorer inom ekonomin. Tekniska granskningskriterier för att säkerställa att ekonomiska verksamheter som bidrar väsentligt till begränsningen av klimatförändringarna inte orsakar betydande skada för anpassningen till klimatförändringarna bör därför tillämpas på alla dessa ekonomiska verksamheter. Dessa kriterier bör säkerställa att befintliga och framtida risker som är av avgörande betydelse för verksamheten identifieras och att anpassningslösningar genomförs för att minimera eller undvika eventuella förluster eller konsekvenser för verksamhetskontinuiteten.
- (52) Tekniska granskningskriterier för att inte orsaka betydande skada för hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser bör specificeras för all verksamhet som kan utgöra en risk för en sådan hållbar användning och ett sådant skydd. Dessa kriterier bör syfta till att undvika att verksamheten skadar vattenförekomsters, inbegripet yt- och grundvattens, goda status eller goda ekologiska potential, eller marina vattens goda miljöstatus, genom att kräva att risker för miljöförstöring identifieras och åtgärdas i enlighet med en förvaltningsplan för användning och skydd av vatten.

- (53) Tekniska granskningskriterier för att inte orsaka betydande skada för omställningen till en cirkulär ekonomi bör anpassas till de specifika sektorerna för att säkerställa att ekonomisk verksamhet inte leder till en ineffektiv användning av resurser eller inlåsnings i linjära produktionsmodeller, samt att avfall undviks och minskas och, där det är oundvikligt, hanteras i enlighet med avfallshierarkin. Dessa kriterier bör också säkerställa att ekonomisk verksamhet inte undergräver målet om omställning till en cirkulär ekonomi.
- (54) De tekniska granskningskriterierna för att inte orsaka betydande skada för förebyggande och begränsning av föroreningar bör återspegla sektorns särdrag för att ta itu med de relevanta källorna och typerna av föroreningar till luft, vatten eller mark, i förekommande fall med hänvisning till de slutsatser om bästa tillgängliga teknik som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU¹⁷.
- (55) Kriterierna för att inte orsaka betydande skada för skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem bör specificeras för all verksamhet som kan utgöra en risk för livsmiljöers, arters eller ekosystems status eller tillstånd och bör, i förekommande fall, kräva att miljökonsekvensbedömningar eller lämpliga bedömningar genomförs och att slutsatserna från sådana bedömningar genomförs. Dessa kriterier bör säkerställa att verksamheten, även om det inte finns något krav på att genomföra en miljökonsekvensbedömning eller någon annan relevant bedömning, inte leder till att rättsligt skyddade arter störs, fångas eller dödas eller till en försämring av rättsligt skyddade livsmiljöer.
- (56) De tekniska granskningskriterierna bör inte påverka kravet på att följa bestämmelserna om miljö, hälsa, säkerhet och social hållbarhet som fastställs i unionsrätt och nationell rätt, och antagandet av lämpliga begränsningsåtgärder i det avseendet, beroende på vad som är lämpligt.
- (57) Bestämmelserna i denna förordning är nära kopplade till varandra, eftersom de avser kriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet bidrar väsentligt till begränsning av klimatförändringar respektive till anpassning till klimatförändringar, och huruvida sådan ekonomisk verksamhet inte orsakar betydande skada för ett eller flera av de andra miljömålen enligt artikel 9 i förordning (EU) 2020/852. För att säkerställa att dessa bestämmelser, som bör träda i kraft samtidigt, överensstämmer sinsemellan och för att göra det lättare för berörda parter att få en heltäckande överblick över den rättsliga ramen, samt för att underlätta tillämpningen av förordning (EU) 2020/852, är det nödvändigt att dessa bestämmelser samlas i en enda förordning.
- (58) För att säkerställa att tillämpningen av förordning (EU) 2020/852 utvecklas i takt med den tekniska, marknadsrelaterade och politiska utvecklingen bör denna förordning regelbundet ses över och vid behov ändras vad gäller de verksamheter som ska anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringar eller anpassning till klimatförändringar samt de motsvarande tekniska granskningskriterierna.
- (59) För att följa artiklarna 10.6 och 11.6 i förordning (EU) 2020/852 bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2022.

¹⁷

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De tekniska granskningskriterierna för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringar och för att avgöra huruvida den ekonomiska verksamheten orsakar betydande skada för något av de andra miljömålen enligt artikel 9 i förordning (EU) 2020/852 anges i bilaga I till denna förordning.

Artikel 2

De tekniska granskningskriterierna för att avgöra under vilka villkor en ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringar och för att avgöra huruvida den ekonomiska verksamheten orsakar betydande skada för något av de andra miljömålen enligt artikel 9 i förordning (EU) 2020/852 anges i bilaga II till denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4.6.2021

*På kommissionens vägnar
För ordföranden
Mairead McGUINNESS
Ledamot av kommissionen*